

корно подавали един на друг камъни и кофи с вар, в безкрайна робска върволица да строят дворци, крепости и защитни стени за жилищата на тия, които ги управлявали и ядели плодовете на черния им труд и се наслаждавали на песните и танците на дъщерите им. ^иосвежавали угоените си изнежени тела в целебните води на безбройните им целебни извори, изтягали се в сянката на мраморните вили соградени в китни градини на шумяли от птича песен и благоуханни повеи...

След дългата сурова зима и пролетта на 456 година от ~~рождество Христово~~ бе дошла внезапно, буйна и
Беше месец май, а Долината на славеите ехтеше от птича песен, избуяла в зеленина цветовете и благоухания.

По равния друм откъм юг се низеше пъстра върволица от конници и пешеходци и кочии и всички отправени към целебните води на Августа, най-прочуто то летовище богато откъм целебни води, достъпно само за семейството на ^{августини} Августа и императорския ^{с м} двор и техните приближени. Простите граждани, занаячии и търговци и свободни земеделци нямаша право да